

դեացէք: Մէլըբ սպանուիւր ի, ձի տուն գնացէք, Մէլըբ սպանուիւր ի, սպանուիւր ի, գնացէք ձի տուն,

Գնացին յըմեն մէկ յիւր տուն:

Լ.

224. Զէ լուր Յեօվան զէն ասկեար յըմեն տիտիւր ի, յըմեն չատրքիւր տիտիւր ի, գնացիւր ի յիւր քեաղաք Ժողովուրդու ըսիւր ի. էսքան չատր կայ, էսքան ասկեար կայ: Ժողովուրդ ասիւր ի. «ան լան, ան լան, ան լան» տոպանին Դաւթըն. գեան յըմեն մի կնիկ աղջիկ տը տանին, ան-լան, ան-լան Տէր Աստուած, զիւ ճար էրա:

225. Էդա քեաղքը մարդն էլ էն բարձր սարը գլեօն կարակօլ¹ ի դրած, ինչ յապեով—ըրչկին ճանթախ թէ Դաւթըն կգեայ, եան ասկեար կգեայ, լուր շիւտ գեայ, քեաղքը մարդիւրուն խապար տայ յիւրինց հեօղ² էնին: Էդա մարդիւր գիւրպին³ կայ, գիւրպինեով կըրչկին դաշտը ճանբախ:

226. Տիտան կեօ մէկ ձիաւուր էկաւ.

Կարադօն կընը վե, քեաղքըվէ կը վազնը.

—Մէկ ձիաւուր էկաւ, էսաց, հաւատայ որ Դաւթըն ընը: Յեօվան ըսին.—Դաւթըն էկաւ:

Յեօվան ըսաւ, տէրթայ Դաւթըն յառէջ:

227. Էն գեղապան, մարդ, կնիկ, խալվիւր, պառաւ, ճիժ բիժ յըմեն գեացըն Դաւթըն յառէջ:

Դաւթըն ըրչկեց, տիտնայ ջիւչ ասկեար ի կգեայ.

—Ջանբմ, կըսի, էդա ասկեար ինչ ի, ըծը քեանթմ գիւշման կայ, կգեան վար ըծը:

Դաւթըն ձին կը քշի, կըսի.—Զի, գնա, Աստուած ինչ էրերի:

228. —Ջին քշի, մօտանայ, կըրչկի Յեօվան կեօ յըմենու յառէջն ի. կըրչկայ տղայ, աղջիկ, գեղապան յըմեն էկած ի, կը բեօռա.—Խրեօխպէր, զիւ էլ իկիր իս իմ խիտ կռիւ:

Խրեօխպէր կը բեօռայ:—Դաւթըն, մինը իկիր ինք, քիւ վերայ կը խնդանանք. լուր մինը փառք կտանք Աստուծուն սալամաթ էկար:

229. Դաւթըն, կըսի.—Էդա կնկտիւր յընչի' էկած ի:

1 Թրք.—Կարաւուլ—Պահապան: 2 Պատրաստութիւն: 3 Թրք.—Դիտակ: